

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

XLI. Aadus Prætor Iudæorum, & affertor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

tarum regio ferrò, flammâque exscinditur; nulli se-
 mi nec ætati parsum. Exinde gratijs Numini ob-
 victoriam perfolutis, inquisitum in eos, qui Sacram
 militiam vel deseruerant, vel non adierant. De-
 prehensi *Galaaditæ*, *Iabessam* urbem trans *Jordanem*
 incolentes. Etiam in hos sævitum, nullo discrimi-
 mine. Urbs funditus diruta; servatis duntaxat
 quadringentis puellis, totidem viris in matrimo-
 nium tradendæ. Nam, ut fieri solet, ubi exfatiato
 furori misericordia successit; barbarum videbatur,
 Benjaminæam Tribum penitus delere. Ergo Ga-
 laadinæ Virgines illæ despondentur Benjamitarum
 reliquijs, quas ad sexcentos fuga servârat. Ducentis
 quoque sponsæ quærebantur apud siluntinos, quas
 cum religionem jurisjurandi non viderentur à pa-
 rentibus impetraturi, suâsu Principium Israëlitico-
 rum, adoriuntur Benjamitæ puellas, fortè choros
 ducentes, & in uxores rapiunt, felici successu, &
 novæ Sobolis incrementò. Hunc finem habuit
 bellum Benjamiticum, quod paucorum vesana libi-
 do incendit, multorum millium sanguis extinxit.

NARRATIO XLI.

**AODUS INTERFE-
 CTO EGLONE MOABI-
 TARUM TYRANNO, HEBRÆOS E SER-
 VITUTE IN LIBERTATEM ASSERTIT.**

Judic. 3. Anno Mundi 2669. Ante Christum

1384.

Si

SI quando verum ullâ fuit in Republica, quod de singulis hominibus proverbio circumfertur; „Unumquemque fortunæ suæ, seu secundæ, seu lævæ, certissimum esse fabrum: id de populo sine dubio verum fuit Israëlitico, post Mosis ac Josuæ tempora sub Prætoribus, quos *Judices* nominabant. Cùm enim Ducibus illis mortalitate functis, paullatim adversus interdictum Numinis, exterarum se cõubijs implicarent Hebræi: moxque nuptiarum persuasionibus illecti Dijs earum, Deabusque se dedicare cæpissent: in DEI veri justissimam indignationem prolapsi premebantur ijs à populis, quorum ipsi religiones, suæ religioni prætulerant; rerum civilium statu, unâ cum variatione sacrorum variante; ad Regum usque tempora, Saulis ac Davidis, annis paullò minùs quadringenits.

Judicum primus *Othomel* fuit. Is annis quidem, post Josuem, quadraginta, vitam; sed non nisi decem postremis, Judicis nomen ac jus, re ipsa, magnaque cum laude sustinuit. Othonieli successit Aodus, generosissimus juvenis ex tribu Benjaminis, ambidexter, Romanò scævola fortunatior, Eglonem Moabitam Judæos vexantem, cultro interemit, pingui abdomine hauriente mortem cum ferro. Huic occasio liberandi sui populi à jugo octodecenni Moabitarum, oblata fuit ex legatione, quam unâ cum alijs suscipere cogebatur ad tributa & munera, Egloni Moabitico tyranno perferenda. Fortè is ex Moabitide secesserat in agrum Jerichuntinum, ubi validum imprimis, ac permunitum propugnaculum ex ruderibus Jerichuntis constituerat; Voluptatis pariter domicilium & Hebræorum

terrorem; [Sacer scriptot, Urbem *Palmarum* vocat.]
 Venit eodem Aodus, populi nomine legatus, cum
 sociorum, ac familiari comitatu; quæque publicè
 mittebantur seu tributa, seu dona, procerum in con-
 ventu, regi tradit. Perfunctus officiò, regique
 jam, novis de causis, multò, quàm antè commen-
 datior, præsidij munitiones diligenter perlustrat, ad-
 mirantis potiùs, quàm explorantis fronte.

Remensus iter cum socijs, ubi pervenit in *Galgala*,
 Urbem ut religione olim inclytam; ita nunc Deo-
 rum sculptilium simulacris publicis impletam; tunc
 suapte pietate, tum incitamentò Numinis incensus,
 statuit nefas illud evertere. Cunctis igitur, qui
 comitabantur, dimissis, vel soius, vel non nisi cum
 puero pedissequo, Jerichuntis in castellum, adque
 regem Eglonem revertitur, gladiolum secùm con-
 suetum, & insidiarum vetus propositum, occultè
 portans. Postulat intro mitti, tanquam *secreti magni*
bajulus; cujus cum rege communicandi, necessi-
 tas eum ab itineris medio revocasset cursu. Repe-
 rit haud difficilem aditum, remotis cunctis arbitris.
 Non optimates modò, sed & corporis soliti custo-
 des, sese longiùs, quam pro consuetudine segregã-
 rant: & incustoditum regem, sub *hostis* quondam, &
 tunc *servi* manu, reliquerant; fautâ, sine dubio, tum
 regis ipsius, tum procerum ac satellitum incolumi-
 tatis fiducia.

Introductus igitur Aodus: ac, reductis post se fo-
 ribus, adoratóque rege, professus, à Galgalorum de-
 lubris, ad quæ divertisset ex via, redeuntem, effer-
 re se Divinum, & ingens, & ad regis caput pertinens,
 arcanum; permovit virum superstitiosum, ut tan-
 quam

quam Deorum suorum excepturus Oraculum, eorum honoribus assurgeret: qui sedens hucusque de folio legatum excepisset. Eum igitur, hoc corporis erectiore situ nactus Aodus votis suis opportunior, ac stare jam incipientem, inobservatus adoritur: & unô simul temporis articulô, *crassam* allequens, allevans, percutiens; raptam è femore dextro sicam lævâ manu, ventri surgentis infigit, impetu tam valido vulneris: ut, præter morem non mucro tantùm extremus, ac media ferri lamina, sed planè capulus ipse, pinguiſſimam alvum intraret, cum parte ferientis manûs. Confestim diffuxit anima; Aodus, relicto ferrô in vulnere quamprimùm in pedes se conjecit, obseratis cœnaculi foribus. Elapsus, mox belli Moabitici classicum inſonat; ingentem populi Hebræi collectam multitudinem, in Moabitas ducit; omniumque primô in locum, ubi cædes regis erat facta. Interim Eglonis satellites, & consiliarij diutissimè foris expectantes, & aliud quidpiam eum agere suspicantes, tandem insertâ clavi, cœnaculi fores aperiunt; Eglonis interitum inveniunt, ac deplorant; Aodus improvibulum cum suis eos opprimit: & reliquos ad Jordanem usque persequitur. Ibi nova & atrocior pugna cum Moabitis, qui transire Jordanem amnem conabantur, ijs locis, quibus erat siccissimus. Sed cædente terga fugientium Aodo; vada verò tentaturos barbaros, Ephræmita milite, custode fluminis, prohibente, hostium decem millia concisa sunt. Ita pacata Palæstina, soluta servitus Moabitica: *Iudex*, ac Tribuum Hebræarum Prætor, Aodus declaratus: ut idem, qui bellorum fuisset, etiam *Æquitas* esset, *Vindex*, in utramque lancem *Ambidexter*. NAR.